

<p>Tisti, ki ste mislili, da je Škotska viski, dude, kilti, gradovi, dečki in hagis, se niste ni? zmotili. Ni pa Škotska samo to; je že veliko več. To smo spoznali na devet dnevnem potepanju po tej dečeli različnih obrazov in izrazov konec julija in v začetku avgusta. Res pa je, da smo marsikaj lahko dočakali zato, ker smo se na pot podali z avtom in tako videli kraje, kamor nas nobena agencija ne bi peljala. Rezervacija določenih trajektov pa je bila potrebna nekaj mesecev vnaprej. In tudi prenosili?.

<p>Začetne dni smo prečakali na otoku Arran in Islay ter spoznavali res nenavadno in udovito naravo, majhna mesteca (res majhna) in njihove znamenite destilerije viskija (otokova izgovorjava izgleda nekako takole: ueski), se vozili po single road, to je otočkih izjemno ozkih cestah s tevilnimi izogibali?i, dajali prednost kravam in ovcam, v vaških gostilnah okučali njihove jedi in seveda degustirali dimljen viski (z vonjem in okusom po telezničkih trajekti?nicah, naj mi bo oproščeno). Po dveh dneh degustacij ti tak viski celo postane vedno. Res pa je, da se ga pije popolnoma drugače, kot si običajno predstavljamo; ogretega na telesno temperaturo in z nekaj kapljicami vode. Domačini so izjemno prijazni in ti povedo za marsikatero znamenitost, ki je ni v turističnih vodnikih.

<p>Z otokov smo se odpravili na celino in preko vičavja (merila so pa različna) ter mimo prekrasnih jezer pripeljali do Pertha. Vmes smo si ogledali še bolj in manj znane gradove. Morebiti bi izpostavila samo Inveraray, eno najbolj turistično obiskanih točk. Grad je resnično impozantan; od vrta, ki ga tudi propagirajo, pa sem pričakovala bistveno več. Na vrsti je bil Škotski grad, kjer so kronali Škotske kralje; Scone Palace z resnično noro zbirko porcelana in zanimivim labirintom (brez heca se lahko v njem malo izgubi). O vrtu pa ne bi izgubljala besed. Na tej točki sem že pomislila, da z vrtovi ne bo nič pametnega. Kakšna zmota!

<p>V okolici Edinburgha smo obiskali Cambo Garden, ki mi je popolnoma zaprl sao s svojo barvitostjo, izjemnimi barvnimi in teksturnimi kombinacijami, ki so delno spominjale na Great Dixter ali pa Sissinghurst, ampak samo delno. Tukaj bi se z veseljem zadrala najmanj en dan, ne pa samo nekaj ur. Dogovorjeni smo tudi bili za ogled enega popolnoma privatnega vrta; The Kevock Garden, ki je po velikosti primerljiv tudi z načim privavnimi vrtovi. Oba lastnika sta bila izjemno ljubezniva, poznala sta Slovenijo in Triglav. Zanimivo se mi je zdelo, da sta si uredila velik skalnjak, kar v teh vlačnih razmerah ni najbolj enostavno in kjer smo lahko obudovali lepe primerke pravih alpskih posebnosti.

<p>Obiskali smo tudi znano vrtnarijo Edrom Nursery, ki pa je ob torkih in sredah zaprta. Kljub temu so nam dovolili ogled prodajnega rastlinjaka. Raje ne povem, kaj vse je notri, saj tisto noč potem nisem dobro spala. Vzorecne grede pa so že ele na začetku nastajanja, kljub temu pa že dobite obutek, kako bo vse izgledalo, ko bo končano.

<p>Za konec sem prihranila edinburški botanični vrt, ki si ga je vredno ogledati, četudi bi bili samo en dan v Edinburghu. Resnično veličastno. že posebej skalnjak, kakšnega že nisem videla. S udovitimi zasaditvami in svojo velikostjo prav impresionira.

<p>Edinburg je bil pravo mrvljično, s trumami, ki so se valile po glavnih ulicah in bile v pričakovanju začetka vsakoletnega festivala. Slovenci pa ne bi bili Slovenci, če ne bi tukaj načeli svoje zatočišča v neponovljivem pubu Guilty Lily, ki je bil nača dvodnevna večerna postojanka in kamor so zahajali samo domačini.

<p>Več o Škotski naj povedo fotografije, jaz pa zaključujem z besedami: zanimiva dečela, prijazni ljudje, dober ueski, znosno vreme, zgodovina na vsakem koraku. Priporočam.

<p style="text-align: center;"></p>

<p>Tekst in fotografije: Alenka Gorza</p>